

คู่มือและแนวข้อสอบ เข้าศึกษาต่อ **ปริญญาโท**

เศรษฐศาสตร์

E C O N O M I C S

• จุฬาลงกรณ์ฯ

• ม. ธรรมศาสตร์

• นิด้า (NIDA)

• ม. รามคำแหง

• ม. กรุงเทพ

• ม. หอการค้า

• และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำหรับ

- นักศึกษาระดับอุดมศึกษาใช้ทบทวน เพื่อเตรียมสอบประจำภาค หรือ เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของทุกมหาวิทยาลัย

พลาดไม่ได้!
สำคัญ!
ต้องการศึกษาต่อ
ปริญญาโท

คู่มือและแนวข้อสอบ เข้าศึกษาต่อปริญญาโท

เตรียมตัวอย่างไร

ตัวอย่าง

โดย... พ.ต. ดร. วุฒิสรรณ สรรพสุข และคณะ

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด
SKYBOOK COMPANY LIMITED
515/276-8 ถนนลาดพร้าว ซ.ประชาอินทร์ อ.มีนบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105
E-mail: skybook1992@hotmail.com

www.skybook.co.th

“ปรัชญาโทเศรษฐศาสตร์”

พิมพ์ครั้งที่ 1 ธันวาคม 2545

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามคัดลอกถ่ายเอกสารหรือพิมพ์

หรือวิธีหนึ่งวิธีใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต

จากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ราคา 155 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อนุสรณ์ สรพรหม

ปรัชญาโทเศรษฐศาสตร์ -- กรุงเทพฯ : สกายบุ๊กส์, 2545.

382 หน้า

1. เศรษฐศาสตร์ I. ชื่อเรื่อง

330.1

ISBN: 974-389-308-3

S7901-30-12-02

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท **สกายบุ๊กส์** จำกัด
SKYBOOK COMPANY LIMITED
515/276-8 ถ.รัชดิก-พหลโยธิน ต.ประชาอุทิศ อ.ตลิ่งชัน จ.กรุงเทพฯ 12130
โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105
E-mail: skybook1992@hotmail.com

www.skybook.co.th

พิมพ์ที่ บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด

459 ซอยพิบูลย์อุปกณ์ (ลาดพร้าว 48) แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์ : 0-2694-3010

คำนำ

การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีการแข่งขันค่อนข้างสูง เนื่องจากจำนวนผู้ประสงค์จะศึกษาต่อมีมากกว่าจำนวนที่สถาบันจะรับได้หลายเท่า ด้วยเหตุนี้กระบวนการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาจึงเป็นไปอย่างเข้มงวด โดยขั้นตอนที่สำคัญมากขึ้นตอนหนึ่งคือการสอบคัดเลือกนั้น ผู้ที่ไม่ได้เตรียมตัวสอบเป็นอย่างดีก็มักจะพลาดโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อ

สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงขอให้ข้าพเจ้าและคณะ ช่วยกันสร้างผลงานในรูปแบบคู่มือและแนวข้อสอบจำนวน 10 เรื่อง เพื่อช่วยให้การเตรียมการสอบคัดเลือกในระดับปริญญาโทมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น โดยเนื้อหาของหนังสือทั้ง 10 เรื่องจะเน้นไปในการทบทวนความรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการสอบ เนื่องจากความเชื่อที่ว่า “ความรู้เป็นอาวุธที่ดีที่สุดสำหรับเอาชนะข้อสอบ” ไม่ใช่ความจำ และมีแนวข้อสอบให้ฝึกทำบ้างเพื่อทดสอบความรู้ของคุณ แล้วยังมีข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่เปิดหลักสูตรต่าง ๆ ที่ผู้สนใจสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้ได้โดยตรง

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกฝ่ายของสำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ที่ทำให้หนังสือเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณผู้ร่วมทีมงานทุกท่านดังรายนามบนปกหลังของหนังสือทุกเล่มในชุดนี้ และที่จะขาดไม่ได้ คือ คุณพัชรราวลัย และเด็กชายสรณ์พัชร สรพรหม ภรรยาและบุตรที่เข้าใจและเอาใจใส่ข้าพเจ้าด้วยดีตลอดมา

อนุสรณ์ สรพรหม

30 ตุลาคม 2545

โทรศัพท์ 09 - 0144818

E-mail: sornpohm@ksc.th.com

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	แนวคิดเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์	1
บทที่ 2	อุปสงค์	11
บทที่ 3	อุปทาน	24
บทที่ 4	ความยืดหยุ่น	35
บทที่ 5	พฤติกรรมของผู้บริโภค	55
บทที่ 6	พฤติกรรมของผู้ผลิต	78
บทที่ 7	รายรับและกำไรของผู้ผลิต	104
บทที่ 8	ตลาดแข่งขันสมบูรณ์	118
บทที่ 9	ตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์	133
บทที่ 10	ตลาดแรงงาน	147
บทที่ 11	ตลาดปัจจัยการผลิตชนิดอื่น	167
บทที่ 12	รายได้ประชาชาติ	185
บทที่ 13	ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ	199
บทที่ 14	การกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ	213
บทที่ 15	ทฤษฎีการจ้างงาน	227
บทที่ 16	การค้าระหว่างประเทศ	238
บทที่ 17	อุปสงค์และอุปทานของเงิน	251
บทที่ 18	สถาบันและนโยบายการเงิน	264
บทที่ 19	นโยบายการคลัง	278
บทที่ 20	เงินเพื่อ เงินฝืด และวัฏจักรธุรกิจ	288
บทที่ 21	การพัฒนาเศรษฐกิจ	297
	แนวข้อสอบเศรษฐศาสตร์จุลภาค	307
	แนวข้อสอบเศรษฐศาสตร์มหภาค	349

แนวคิดเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์

Abraham H. Maslow บิดาแห่งพฤติกรรมศาสตร์ ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย ชั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ชั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม ชั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ และชั้นที่ 5 ความต้องการแสดงออกของตัวตน ดังนั้นนอกจากปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตแล้ว มนุษย์ยังมีความปรารถนาจะได้รับสิ่งของทั้งที่เป็นวัตถุและไม่เป็นวัตถุเพื่อสนองความต้องการด้านอื่น ๆ อีก แต่ความต้องการซึ่งมีมากมายไม่จำกัดเหล่านี้สังคมไม่สามารถสนองตอบได้ทั้งหมด เนื่องจากทรัพยากรที่มีอยู่จำนวนจำกัด ทำให้สิ่งที่ใช้สนองความต้องการซึ่งได้มาจากการใช้ทรัพยากรในการผลิตมีจำนวนจำกัดไปด้วย ปัญหาการที่ไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ตอบสนองความต้องการของทุกคนในสังคมได้นี้ทางเศรษฐศาสตร์เราเรียกว่า “การขาดแคลน (Scarcity)”

1.1 เศรษฐศาสตร์กับการเลือก

ความไม่สมดุลระหว่างความต้องการและสิ่งที่ใช้สนองความต้องการดังกล่าวทำให้เกิดความจำเป็นที่ต้องเลือก (Choice) ขึ้น เช่น บางคนอาจตัดสินใจที่จะใช้เงินของเขาเพื่อซื้อรถยนต์สวย ๆ ราคาแพง หรือเครื่องเสียงที่มีคุณภาพสูง หรือเครื่องแต่งกายตามสมัยนิยมที่มีราคาแพง หรือทั้งสามอย่าง แต่การที่จะทำเช่นนั้นได้เขาต้องยอมรับประทานอาหารถูก ๆ ทุกมื้อ และเช่าบ้านราคาถูกอยู่อาศัย ขณะที่บางคนอาจเลือกรับประทานอาหารราคาแพง ๆ แต่ซื้อรถยนต์ราคาปานกลางใช้ เป็นต้น การเลือกนี้เกิดขึ้นได้ทุกระดับของสังคม นอกจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งแล้ว หน่วยธุรกิจ กลุ่มบุคคล และรัฐบาลจะต้องทำการเลือกทั้งสิ้น โดยเฉพาะรัฐบาลซึ่งมีจุดประสงค์ที่ก่อให้เกิดการกินคืออยู่ดีของประชาชนในประเทศให้มากที่สุดนั้น ไม่ว่าประเทศใดก็ตามต่างก็ประสบปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างเดียวกันคือ จะเลือกผลิตอะไร (What) ผลิตอย่างไร (How) และผลิตเพื่อใคร (For whom)

(1) ปัญหาว่าจะผลิตอะไร เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรจึงต้องมีการตัดสินใจว่าควรจะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งสามารถผลิตสินค้าและบริการได้หลายชนิดนั้นในการผลิตสินค้าและบริการอะไรบ้าง ในจำนวนเท่าไร

(2) ปัญหาว่าจะผลิตอย่างไร หลังจากตัดสินใจว่าจะผลิตอะไร จำนวนเท่าไรแล้ว ปัญหาที่ตามมาก็คือจะผลิตสินค้าและบริการเหล่านั้นด้วยเทคนิคและกรรมวิธีในการผลิตอย่างไร ใช้ปัจจัยการผลิตอะไรบ้าง ในสัดส่วนเท่าใดจึงจะทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุด

(3) ปัญหาว่าจะผลิตเพื่อใคร เป็นปัญหาการตัดสินใจว่าสินค้าและบริการที่ผลิตได้ทั้งหมดนั้น จะจำแนกแจกจ่ายแก่ใครบ้าง โดยวิธีการอย่างไร จึงจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมและสามารถสนองความต้องการของสังคม

กล่าวโดยสรุป ปัญหาที่ประสบในกรณีที่เกิดการขาดแคลนขึ้นก็คือ จะเลือกใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดนั้นอย่างไรในการผลิตเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ในสังคมให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ และเนื่องจากการเลือกเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและมีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงมีผู้ศึกษาและได้จัดระบบกระบวนการและเหตุผลในการเลือก จนกลายเป็นวิชาหนึ่งในสาขาสังคมศาสตร์ที่ให้ชื่อว่า “เศรษฐศาสตร์” ขึ้น

1.2 ความหมายของวิชาเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาทำการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีอยู่ไม่จำกัด และเพื่อให้เข้าใจความหมายดังกล่าวนี้ได้ดีขึ้น จึงขอขยายความของคำบางคำที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) ทรัพยากร (Resources) ทรัพยากรที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อก่อให้เกิดเป็นสินค้าและบริการ ทางเศรษฐศาสตร์เราเรียกทรัพยากรเหล่านี้ว่า “ปัจจัยการผลิต (Factors of production)” แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ ที่ดิน (Land) ทุน (Capital) แรงงาน (Labor) และผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

- **ที่ดิน** หมายถึง พื้นผิวดินที่ใช้ในการผลิตทางเศรษฐกิจรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติทุกชนิด ทั้งที่อยู่บนดิน เหนือดิน และใต้ดิน เช่น อากาศ น้ำ แร่ ป่าไม้ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากในสมัยก่อนอุตสาหกรรมยังไม่เจริญ ทรัพยากรที่นำมาใช้ประโยชน์ได้มีแต่ที่ดินเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงใช้ที่ดินแทนความหมายของทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมด

- **ทุน** หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการผลิตและบริการอื่นต่อไป เช่น เครื่องมือ เครื่องจักร อาคารโรงงาน เป็นต้น ในทางเศรษฐศาสตร์ทุนจะหมายถึงสินทรัพย์ประเภททุนเท่านั้น ไม่รวมเงินทุนซึ่งเป็นสื่อกลางในการจัดซื้อสินทรัพย์ประเภททุนดังกล่าว

- *แรงงาน* หมายถึง กำลังกายและสติปัญญาของมนุษย์ที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ในการผลิตสินค้าและบริการ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ แรงงานที่ไม่มีฝีมือ (Unskilled labor) เช่น กรรมกรแบกหาม คนขนขยะ เป็นต้น และแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled labor) เช่น แพทย์ วิศวกร ช่างไฟฟ้า เป็นต้น

- *ผู้ประกอบการ* หมายถึง ผู้ที่รับผิดชอบในการจัดองค์กร บริหารและเสี่ยงภัยในการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่รวบรวมเอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อผลิตสินค้าและบริการ แตกต่างจากแรงงานเพราะว่าผู้ประกอบการต้องรับภาระการเสี่ยงต่อผลกำไรหรือขาดทุน แต่แรงงานไม่ต้องรับภาระนี้ เพียงแต่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

(2) สินค้าและบริการ (Goods and services) สิ่งที่ใช้สนองความต้องการของมนุษย์เราเรียกว่า ทรัพย์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ทรัพย์เสรี (Free goods) และเศรษฐกิจทรัพย์ (Economic goods) ซึ่งทรัพย์ทั้งสองต่างก็มีประโยชน์ใช้สนองความต้องการได้ ในขณะที่ทรัพย์เสรีมีจำนวนมาก มนุษย์สามารถนำมาใช้ได้เปล่าๆ โดยไม่ต้องเสียค่าตอบแทน เช่น อากาศ น้ำในแม่น้ำลำคลอง แสงแดด เป็นต้น แต่เศรษฐกิจทรัพย์ซึ่งเกิดจากการใช้ทรัพยากรในการผลิตมีจำกัด เมื่อมีความต้องการจะต้องมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนจึงจะได้มา

เศรษฐกิจทรัพย์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ สินค้าเป็นสิ่งที่มีความต้องการแต่มีประโยชน์ใช้สนองความต้องการและสามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนได้ เช่น การรักษาพยาบาล การสอนหนังสือ การว่าความ เป็นต้น แต่เนื่องจากวิชาเศรษฐศาสตร์มุ่งที่จะศึกษาวิธีการในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นต่อไปในหนังสือนี้เมื่อกล่าวถึงสินค้า จะใช้แทนคำว่าสินค้าและบริการเพื่อความสะดวก และให้เข้าใจว่าหมายถึงเศรษฐกิจทรัพย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

(3) ความต้องการ (Wants) คือ ความอยากได้สินค้าของมนุษย์ และความต้องการนี้เป็นต้นเหตุสำคัญให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ เนื่องจากความต้องการของมนุษย์มีมากมายไม่จำกัด จึงต้องคิดค้นหาวิธีการผลิตและซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนต้องการ ในทางเศรษฐศาสตร์ความต้องการจำแนกออกได้เป็นลักษณะต่าง ๆ เช่น

- *ความต้องการสินค้าทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด* ความต้องการของมนุษย์ไม่มีขอบเขตจำกัด เพราะเมื่อได้สิ่งที่ตนต้องการแล้วก็ยังอยากได้มากขึ้นไปอีก หรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีกไม่มีที่สิ้นสุด ถึงแม้ว่าจะมีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอแล้วก็ตาม มนุษย์ก็ยังมีความต้องการสิ่งเหล่านี้ในปริมาณที่มากขึ้นไปอีก และนอกจากปัจจัยพื้นฐาน

เหล่านี้แล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการสิ่งฟุ่มเฟือย เช่น รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องสำอาง บ้านพักตากอากาศ เสื้อผ้าที่หรูหรา ฯลฯ เพื่อความสุขและความสะดวกสบายอีกมากมายไม่รู้จบ

- **ความต้องการสินค้าเฉพาะอย่างมีที่สิ้นสุด** ความต้องการสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งมีขอบเขตจำกัด เมื่อได้สินค้าชนิดนั้นมาบำบัดความต้องการจนเพียงพอแล้ว ความต้องการจะหมดไปอย่างน้อยก็เป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ มนุษย์เมื่อหิวจะเกิดความต้องการที่ได้อาหารมาบำบัดความหิวนั้น เมื่อได้รับประทานอาหารแล้วความหิวจะค่อย ๆ ลดลงตามปริมาณอาหารที่เพิ่มขึ้น ในที่สุดเมื่ออิ่มเต็มที่แล้ว ความต้องการอาหารก็จะหมดไปสำหรับมื้อนี้ แต่เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ก็จะเกิดความหิวขึ้นมาอีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าถ้าเป็นสินค้าเฉพาะอย่างแล้วเมื่อได้รับสินค้านั้นมาสนองความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ความต้องการจะลดลงเป็นลำดับ จนกระทั่งหมดไปเป็นที่สุด

- **ความต้องการอาจใช้สินค้าทดแทนกันได้** ในบางครั้งเมื่อมนุษย์เกิดความต้องการ สินค้าที่ความต้องการนั้นอาจหมดหรือไม่สามารถหามาได้ เขาอาจใช้สินค้าอื่นเพื่อบำบัดความต้องการนั้นได้ เช่น ต้องการใช้ปากกาเพื่อเขียนหนังสือแต่ไม่สามารถหาซื้อปากกามาได้ ก็อาจใช้ดินสอหรือสิ่งอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกันเขียนแทนปากกาก็ได้ หรือเกิดความหิวและอยากจะรับประทานข้าวขาหมู แต่ปรากฏว่าเมื่อไปถึงร้านข้าวขาหมูหมด ก็อาจรับประทานข้าวมันไก่แทน สามารถบำบัดความหิวได้เช่นกัน

- **ความต้องการอาจกลายเป็นนิสัยได้** การที่มนุษย์เกิดความต้องการในสินค้าชนิดใด และสามารถได้สินค้านั้นมาบำบัดความต้องการอยู่เสมอ เมื่อได้รับบ่อย ๆ เข้าจะเกิดความเคยชินจนคิดเป็นนิสัย เช่น การดื่มกาแฟหลังอาหาร เมื่อดื่มบ่อย ๆ เข้าในที่สุดก็จะกลายเป็นนิสัย ทุกครั้งที่รับประทานอาหารเสร็จถ้าไม่ได้ดื่มกาแฟจะรู้สึกหงุดหงิด เป็นต้น

- **ความต้องการสินค้าบางชนิดเกี่ยวข้องกัน** สินค้าบางอย่างเมื่อมนุษย์ได้มาบำบัดความต้องการแล้ว จำเป็นต้องได้สินค้าอื่นมาใช้ร่วมกันในการบำบัดความต้องการนั้นด้วย เช่น เมื่อต้องการรถยนต์ก็จะทำให้เกิดความต้องการน้ำมันสำหรับเติมรถยนต์ หรือเมื่อต้องการไม้เบดมินตันก็ต้องการลูกขนไก่ เป็นต้น ซึ่งเราเรียกสินค้าเหล่านี้ว่า “สินค้าที่ใช้ประกอบกัน (Complementary goods)”

1.3 เศรษฐศาสตร์จุลภาคและเศรษฐศาสตร์มหภาค

เพื่อให้การศึกษาวិชาเศรษฐศาสตร์ทำได้ง่ายขึ้น นักเศรษฐศาสตร์จึงแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แขนง คือ วิชานเศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics) และ วิชานเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)

(1) เศรษฐศาสตร์จุลภาค เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจหน่วยย่อย ๆ เช่น บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งในเรื่องการผลิต การซื้อขายแลกเปลี่ยน และการจำแนกแจกจ่ายผลผลิต โดยมีเป้าหมายในการวิเคราะห์ระบบราคา (Price system) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการทางเศรษฐกิจ ดังนั้นเศรษฐศาสตร์จุลภาคจึงเกี่ยวข้องกับ

- ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทานในสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง
- ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทานในปัจจัยการผลิตชนิดใดชนิดหนึ่ง

(2) เศรษฐศาสตร์มหภาค เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวมในเรื่องการบริโภคการออม การลงทุน การเงินการธนาคาร และบทบาทของรัฐบาลรวมทั้งการค้าระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายในการวิเคราะห์ตัวกำหนดรายได้ประชาชาติและการจ้างงานรวมในระดับประเทศ

1.4 ความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า ในทุกระดับเริ่มตั้งแต่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ครอบครัวใดครอบครัวหนึ่ง กลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง จนถึงระดับประเทศและระดับโลกก็จำเป็นต้องทำการเลือก อันเป็นผลมาจากการขาดแคลน ซึ่งในแต่ละระดับการขาดแคลนนั้นแตกต่างกันออกไปอีก ทั้งนี้ปัญหามากมายประการเมื่อศึกษาวิเคราะห์ให้ดีแล้วจะพบว่าต่างก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเศรษฐกิจทั้งสิ้น จึงกล่าวได้ว่าทราบใดก็ตามที่ยังแก้ปัญหาการขาดแคลนไม่ได้ การเรียนรู้และเข้าใจในวิชาเศรษฐศาสตร์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งและเพื่อให้เห็นความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์ได้ชัดเจน จึงอาจแยกอธิบายความสำคัญออกเป็น 2 ประเภท คือ ความสำคัญของเศรษฐศาสตร์จุลภาค และความสำคัญของเศรษฐศาสตร์มหภาค

(1) ความสำคัญของเศรษฐศาสตร์จุลภาค เนื่องจากการศึกษาระดับนี้เป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจบทบาท พฤติกรรม และเหตุผลการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของบุคคลต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจทั้งของผู้บริโภค ผู้ผลิต และเจ้าของปัจจัยการผลิต โดยเน้นการมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นผู้ที่ศึกษาในเรื่องนี้จะสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ทางด้านการบริโภค การผลิตและการซื้อขายแลกเปลี่ยน ทั้งในฐานะผู้บริโภคและในการประกอบอาชีพหรือดำเนินธุรกิจสาขาต่าง ๆ ด้วยการอาศัยหลักและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

(2) ความสำคัญของเศรษฐศาสตร์มหภาค นอกจากการศึกษาในระดับย่อยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ดังกล่าวแล้ว การศึกษาถึงระบบเศรษฐกิจทั้งระบบก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะปัญหาเศรษฐกิจของส่วนรวมหรือของประเทศ เช่น ปัญหาเงินเฟ้อ ปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ปัญหาการ

ว่างงานหรือปัญหาการขาดดุลการค้า ฯลฯ เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบต่อบุคคลในระบบเศรษฐกิจไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ดังนั้นการศึกษาเศรษฐศาสตร์มหภาคจึงจำเป็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสภาพและสาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทางในการแก้ไข อันจะทำให้เกิดความก้าวหน้าและมีเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจต่อไป

1.5 วิธีการที่ใช้ศึกษาทางเศรษฐศาสตร์

ถึงแม้ว่าเศรษฐศาสตร์จะไม่ใช่วิชาวิทยาศาสตร์เหมือนกับเคมีหรือฟิสิกส์ ซึ่งสามารถทำการทดลองในห้องทดลองและสรุปผลออกมาได้แน่นอน แต่นักเศรษฐศาสตร์ก็ได้ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific methods) ในการค้นคว้าหาทฤษฎีและสร้างเป็นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ขึ้น วิธีที่ใช้ได้แก่ วิธีอุปมาน (Induction) และวิธีอนุมาน (Deduction)

(1) วิธีอุปมาน เป็นการศึกษาจากสิ่งที่ยูหรือเป็นจริงในอดีตมารวบรวมเป็นข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อสร้างเป็นกฎและทฤษฎีขึ้น ตัวอย่างเช่น นักเศรษฐศาสตร์สังเกตเห็นว่าราคาลำไยมักจะตกต่ำในฤดูฝน และรู้ว่าในฤดูดังกล่าวอุปทานของลำไยจะมีมาก ดังนั้นเมื่อเชื่อมโยงปรากฏการณ์ทั้งสองนี้เข้าด้วยกัน เขาสามารถตั้งเป็นกฎของอุปทานที่ว่า “โดยทั่วไปเมื่อให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ การเพิ่มขึ้นของอุปทานจะทำให้ราคาสินค้าลดลง” เป็นต้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากวิธีการนี้ไม่สามารถแน่ใจว่าผลที่ได้รับนั้นเป็นจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงต้องพยายามพิสูจน์ว่าสิ่งที่ค้นพบโดยวิธีอุปมานนี้เป็นความจริงโดยวิธีอนุมาน

(2) วิธีอนุมาน เป็นการศึกษาจากสิ่งที่ไม่รู้ โดยการตั้งเป็นสมมติฐาน (Hypothesis) ขึ้นแล้ว พิสูจน์ข้อสมมติฐานนั้น โดยการสังเกตจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงทั่วไป หรือโดยการทดสอบ ถ้าเป็นจริงตามสมมติฐานก็ยอมรับเป็นกฎหรือทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ต่อไป

ในการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น จะต้องตัดสินใจว่าจะยอมรับหรือยกเลิบทฤษฎีที่ตั้งขึ้น ดังนั้นกระบวนการในการอุปมานหรืออนุมานจึงทำได้ไม่รู้จบ เพราะทฤษฎีทุกทฤษฎีจะต้องมีการทดสอบอยู่ตลอดเวลา ภายใต้ข้อมูลและเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

1.6 ความสัมพันธ์ของบุคคลในระบบเศรษฐกิจ

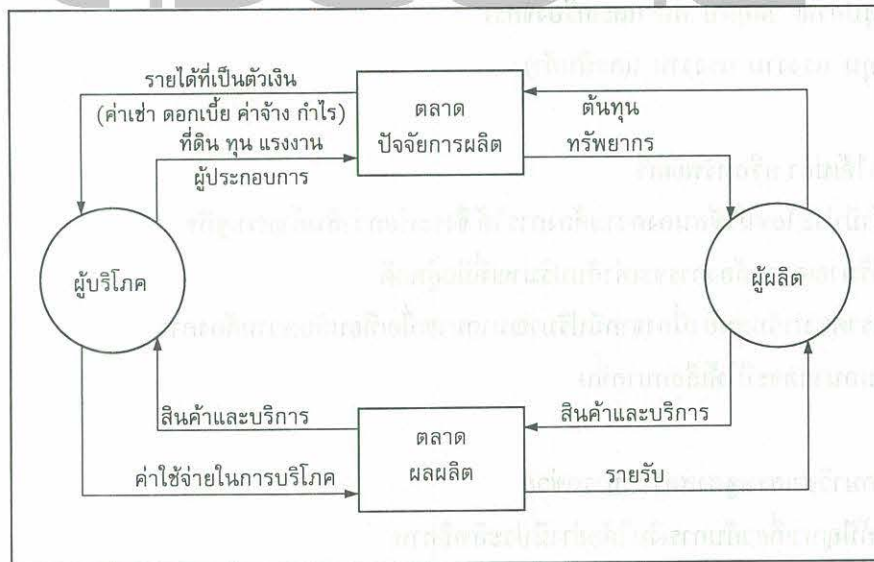
เพื่อความสะดวกสำหรับการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค เราอาจแบ่งบุคคลในระบบเศรษฐกิจออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ผู้บริโภค (Consumers) ซึ่งเป็นผู้ซื้อสินค้าและบริการเพื่อนำมาใช้สนองความต้องการของตน โดยนำเอาปัจจัยการผลิตที่ตนมีอยู่ไปหาผลตอบแทนแล้วจึงนำผลตอบแทน

แทนหรือรายได้ดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าและบริการที่ต้องการ และผู้ผลิต (Producers) ซึ่งทำหน้าที่ในการนำปัจจัยการผลิตชนิดต่าง ๆ มาผสมผสานกันก่อให้เกิดเป็นสินค้าและบริการขึ้นแล้ว จึงขายให้กับผู้บริโภค โดยเงินที่ได้จากการขายเราเรียกว่า “รายรับ (Revenue)” ส่วนค่าใช้จ่ายในการนำปัจจัยการผลิตมาใช้เราเรียกว่า “ต้นทุน (Cost)”

ในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดนั้น การซื้อขายระหว่างบุคคลทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวทำได้โดยผ่านตลาด ดังความสัมพันธ์ที่แสดงไว้ในรูปที่ 1.1 ซึ่งจากรูป เราอาจแยกอธิบายตลาดทั้งสองตลาดได้ดังนี้

(1) ตลาดปัจจัยการผลิต ในส่วนบนของรูป จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้ซื้อ (ด้านอุปสงค์) กับ ผู้บริโภค ซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้ขาย (ด้านอุปทาน) โดยมีราคาปัจจัยการผลิตแต่ละชนิดเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินใจการตกลงซื้อขายระหว่างกัน

(2) ตลาดผลผลิต ในส่วนล่างของรูป จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้ซื้อ (ด้านอุปสงค์) กับ ผู้ผลิตซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้ขาย (ด้านอุปทาน) โดยมีราคาสินค้าและบริการแต่ละชนิดเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินใจในการตกลงซื้อขายระหว่างกัน

รูปที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยผ่านระบบตลาด

แบบฝึกหัดท้ายบท

- ข้อความต่อไปนี้ข้อใดถูก
 - ประเทศรวยหรือจน มีความต้องการมากหรือน้อย ถ้ามีความต้องการเกินกว่าทรัพยากรที่มีอยู่แล้ว จะเกิดการขาดแคลนในประเทศนั้น
 - ความหลากหลายของสินค้าและบริการต่าง ๆ ทำให้ปัญหาเศรษฐกิจที่ความรุนแรงยิ่งขึ้น
 - ปัญหาการไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ตอบสนองความต้องการของทุกคนในสังคมได้ คือ ความหมายของการขาดแคลน
 - ถูกทุกข้อ
- (หุ่นยนต์ วัสดุ ภารโรง และรถขนส่งสินค้า) มีความหมายตรงกับข้อใดมากที่สุดในแง่ของการเป็นทรัพยากรทางเศรษฐศาสตร์
 - (ทุน ที่ดิน แรงงาน และทุน)
 - (แรงงาน แรงงาน แรงงาน และทุน)
 - (อุปกรณ์ วัตถุดิบ คน และเครื่องจักร)
 - (ทุน แรงงาน แรงงาน และสินค้า)
- สินค้าได้เปล่า หรือทรัพย์สินเสรี
 - ถ้ามีประโยชน์ใช้สนองความต้องการได้ จึงจะเรียกว่าสินค้าเศรษฐกิจ
 - ปริมาณความต้องการจะเท่ากับปริมาณที่มีอยู่พอดี
 - มีราคาเท่ากับศูนย์ เนื่องจากมีปริมาณมากมายเมื่อเทียบกับความต้องการ
 - ในอนาคตจะมีให้เลือกมากขึ้น
- การศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์สามารถช่วย
 - แก้ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - แก้ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อซื้อขายระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - จัดสรรทรัพยากรเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ชี้ให้เห็นว่าระบบเศรษฐกิจแบบใดมีความเหมาะสมที่สุด

5. ตัวอย่างสินค้าได้เปล่าหรือทรัพย์สินฟรี ได้แก่
- สมุดและหนังสือเรียนที่รัฐบาลแจกให้นักเรียนในถิ่นทุรกันดาร
 - การรักษาโรคที่โรงพยาบาลจ่ายให้คนไข้อนาถาโดยไม่คิดเงิน
 - บัตรโดยสารรถเมล์โดยไม่เสียเงินของทหารผ่านศึก
 - อากาศที่เราใช้ในการหายใจ
6. การตัดสินใจว่าจะใช้ปัจจัยการผลิตอะไรบ้าง ในสัดส่วนเท่าไร จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- ว่าจะผลิตอะไร
 - ว่าจะผลิตอย่างไร
 - ว่าจะผลิตเท่าไร
 - ว่าจะผลิตเพื่อใคร
7. เศรษฐศาสตร์จุลภาค
- มีความสำคัญกว่าเศรษฐศาสตร์มหภาค เพราะศึกษาได้ละเอียดลึกซึ้งกว่า
 - วิเคราะห์ระบบราคา และศึกษาพฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจ
 - วิเคราะห์ตัวกำหนดรายได้ประชาชาติ และศึกษาพฤติกรรมของระบบเศรษฐกิจ
 - ถูกทั้งข้อ ก. และ ข้อ ข.
8. การที่นักเศรษฐศาสตร์สังเกตเห็นราคาร่มในฤดูฝนจะสูง และเขาทราบว่าในฤดูดังกล่าวอุปสงค์ของร่มจะมีมาก จึงนำความสัมพันธ์นี้มาตั้งเป็นกฎของอุปสงค์ เราจัดวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในลักษณะนี้ว่าเป็น
- วิธีอุปมาน
 - วิธีอนุมาน
 - วิธีการศึกษาทางประวัติศาสตร์
 - ถูกทุกข้อ

9. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดผิด

- ก. ความต้องการสินค้าทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด
- ข. ความต้องการอาจกลายเป็นนิสัยได้
- ค. ความต้องการสินค้าบางชนิดอาจเกี่ยวข้องกัน
- ง. ความต้องการสินค้าทุกชนิดไม่อาจแทนกันได้

10. ในระบบเศรษฐกิจแบบตลาด การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรจะขึ้นอยู่กับ

- ก. การวางแผนจากส่วนกลางร่วมกับการลงประชามติของประชาชน
- ข. ผู้บริโภคและผู้ผลิตภายใต้ระบบราคา
- ค. ความกินดีอยู่ดีของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ
- ง. ความเป็นมาในอดีตบวกกับการวางแผนส่วนกลางที่ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

เฉลยแบบฝึกหัด

1. (ง)	2. (ก)	3. (ค)
4. (ค)	5. (ง)	6. (ข)
7. (ข)	8. (ก)	9. (ง)
10. (ข)		

อุปสงค์

ในกรณีที่ไม่มีรัฐบาลมาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กลไกราคาจะสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ในการตัดสินใจว่าจะผลิตอะไร อย่างไร และผลิตเพื่อใคร ทั้งนี้เพราะผู้บริโภคและผู้ผลิตซึ่งทำการซื้อขายสินค้าและบริการระหว่างกัน ต่างก็อาศัยราคาสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการตกลงซื้อขายแลกเปลี่ยน และไม่เพียงแต่ตลาดสินค้าและบริการเท่านั้นในตลาดปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ราคาก็ทำหน้าที่เช่นเดียวกันนี้ในการตัดสินใจว่าหน่วยธุรกิจหรือผู้ผลิตรายใดจะเป็นผู้ได้รับปัจจัยการผลิตมากน้อยเพียงใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ราคปัจจัยการผลิตจะเป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากรนั่นเอง

สำหรับตัวกำหนดราคาขั้นพื้นฐานโดยทั่วไปในระบบเศรษฐกิจที่เรียกว่า “Market economy” ได้แก่ อุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ดังนั้นการที่จะเข้าใจถึงการทำงานของกลไกราคาได้จึงจำเป็นต้องเข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างสองสิ่งนี้ให้ถ่องแท้เสียก่อน เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการนำไปศึกษาวิเคราะห์ระดับสูงต่อไป ในบทนี้จึงได้แยกพิจารณาอุปสงค์ สำหรับอุปทานจะอยู่ในบทที่ 3

2.1 ความหมายของอุปสงค์

อุปสงค์ (Demand) คือ ปริมาณ (Quantity) สินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ณ ระดับราคา (Price) ต่าง ๆ กัน ของสินค้าหรือบริการนั้น ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ความต้องการซื้อหรืออุปสงค์นี้แตกต่างจากความต้องการซื้อในความหมายทั่วไป เพราะว่าผู้ที่ซื้อสินค้าหรือบริการได้นั้นจะต้องมีทั้งความเต็มใจที่จะซื้อ (Willingness) และความสามารถที่จะจ่ายเงินซื้อ (Ability) เพื่อให้ได้เป็นเจ้าของสิ่งที่ตนต้องการ ดังนั้นความต้องการซื้อเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอจะไม่ถือว่าเป็นอุปสงค์ทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า

อุปสงค์ = ความต้องการ + ความสามารถในการซื้อ

2.2 กฎของอุปสงค์

โดยทั่วไปสมมติให้ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์คงที่แล้ว ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการชนิดใดขึ้นอยู่กับราคาสินค้านั้นเป็นหลัก ทั้งนี้อุปสงค์จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับกฎของอุปสงค์ที่ว่า “ปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อในขณะใดขณะหนึ่งจะเพิ่มขึ้น ถ้าราคาสินค้านั้นลดลง และตรงข้ามกับปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะลดลง ถ้าราคาสินค้านั้นเพิ่มขึ้น”

2.3 ตารางอุปสงค์

จากกฎของอุปสงค์แสดงให้เห็นว่า ปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ปริมาณเสนอซื้อ (Quantity demanded)” จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับราคาสินค้าชนิดนั้น ดังนั้นถ้ากำหนดราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งและทำการสอบถามผู้ซื้อแต่ละรายว่า เขาต้องการซื้อสินค้านั้นมากหรือน้อยเพียงใดในแต่ละระดับราคา เราก็สามารถสร้างตารางอุปสงค์ในสินค้าของผู้บริโภคแต่ละคนได้ โดยตารางอุปสงค์ดังกล่าวจะเป็นตารางแสดงรายการ ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณซื้อของสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันภายในระยะเวลาที่กำหนดให้และความสัมพันธ์ดังกล่าวจะสอดคล้องกับกฎของอุปสงค์ ดังตัวอย่างตารางที่ 2.1 ซึ่งเป็นตารางอุปสงค์ในข้าวสารของนาย ก. (ตัวเลขในตารางเป็นตัวเลขที่สมมติขึ้น)

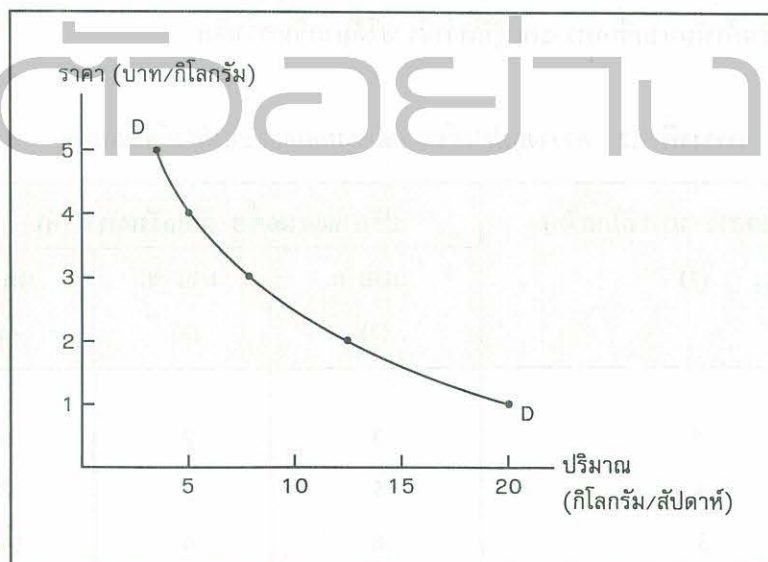
ตารางที่ 2.1 ตารางอุปสงค์ในข้าวสารของนาย ก.

ราคาข้าวสาร (บาท/กิโลกรัม)	ปริมาณเสนอซื้อ (กิโลกรัม/สัปดาห์)
5	3
4	5
3	8
2	12
1	20

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าขณะที่ราคาข้าวสารสูงถึง 5 บาทต่อกิโลกรัม นาย ก. จะต้องการซื้อเพียง 3 กิโลกรัมต่อสัปดาห์ ทั้งนี้เขาอาจบริโภคสินค้าอื่นแทนข้าวสาร ซึ่งในความรู้สึกลึกซึ้งของเขานั้นราคาแพงเกินไป แต่เมื่อราคาข้าวสารลดลง นาย ก. ก็จะหันมาซื้อข้าวสารเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งเมื่อราคาข้าวสารลดลงมาเหลือ 1 บาทต่อกิโลกรัมเขาจะต้องการซื้อถึง 20 กิโลกรัม ต่อสัปดาห์ เป็นต้น

2.4 เส้นอุปสงค์

เมื่อนำเอาตัวเลขจากตารางที่ 2.1 มาเขียนเป็นกราฟ โดยให้แกนตั้งแทนราคาสินค้า และแกนนอนแทนปริมาณสินค้า เราจะได้จุดที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาข้าวสารกับปริมาณเสนอซื้อของข้าวสารทั้งสิ้น 5 จุด และเมื่อลากเส้นเชื่อมจุดต่าง ๆ เหล่านี้เข้าด้วยกันก็จะได้เส้นอุปสงค์ในข้าวสารนาย ก. ดังแสดงไว้ในรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 เส้นอุปสงค์ในข้าวสารของนาย ก.

จากรูปที่ 2.1 เส้น DD เป็นเส้นอุปสงค์ในข้าวสารของนาย ก. ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปริมาณเสนอซื้อของนาย ก. ในระดับราคาข้าวสารต่างๆ กันภายในสัปดาห์ใดสัปดาห์หนึ่ง

โดยปกติเส้นอุปสงค์ในข่าวสารของนาย ก. ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปริมาณเสนอซื้อของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ณ ระดับราคาสินค้าต่าง ๆ กัน ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ นี้ จะเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายลงมาทางขวาและมีค่าความชัน (Slope) เป็นลบ ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณสินค้าที่เป็นไปในทางตรงกันข้าม อันเป็นผลมาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ผลทางด้านกรทดแทน (Substitution effect) และผลทางด้านรายได้ (Income effect) สามารถแยกอธิบายได้ดังนี้

(1) ผลทางด้านกรทดแทน เมื่อราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อสินค้านั้นลดลงโดยหันไปซื้อสินค้าอื่นมาทดแทน ในทางตรงกันข้ามถ้าสินค้านั้นลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้านั้นมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ทดแทนสินค้าอื่น ๆ ที่ราคาไม่ได้ลดลง แต่สามารถซื้อสินค้านี้ทดแทนได้

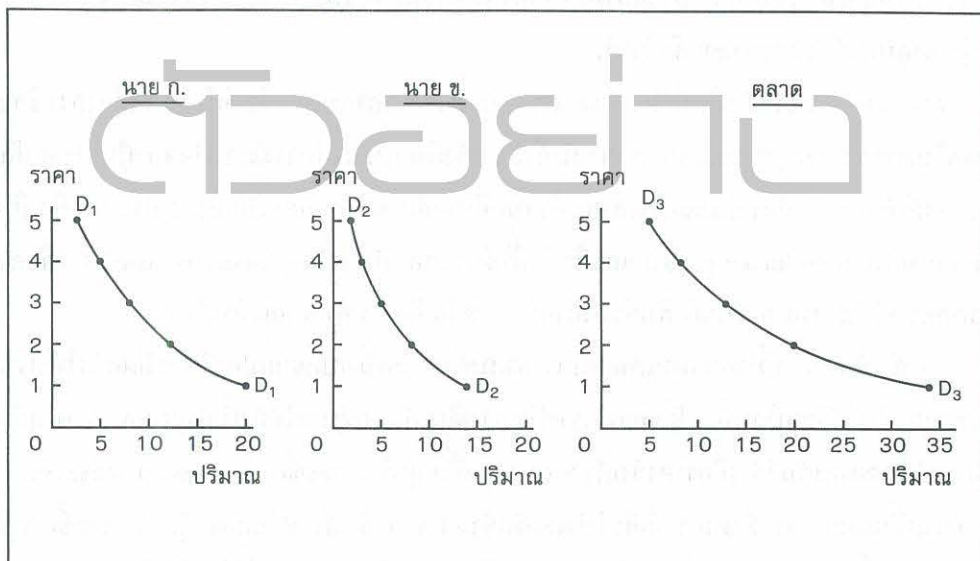
(2) ผลทางด้านรายได้ เมื่อราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าเขามีรายได้น้อยลงกว่าเดิม (จากข้อสมมติที่ว่ารายได้คงที่ การที่ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นจึงทำให้เขาซื้อสินค้าได้น้อยลง) ดังนั้นเขาจะลดการซื้อสินค้านั้นลง และในทางตรงกันข้ามถ้าราคาสินค้าชนิดใดลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้านั้นมากขึ้นเพราะเขารู้สึกว่ามียาได้มากขึ้นกว่าเดิม

ตารางที่ 2.2 ตารางอุปสงค์ของแต่ละบุคคลและอุปสงค์ของตลาด

ราคาข่าวสาร (บาท/กิโลกรัม)	ปริมาณเสนอซื้อ (กิโลกรัม/สัปดาห์)		
	นาย ก.	นาย ข.	ตลาด
(1)	(2)	(3)	(4)
5	3	2	5
4	5	3	8
3	8	6	14
2	12	9	21
1	20	14	34

2.5 อุปสงค์ของตลาด

อุปสงค์ที่กล่าวไปแล้วนั้นเป็นอุปสงค์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันตามความต้องการของแต่ละบุคคล และในสินค้าแต่ละประเภทถ้าเรารวมอุปสงค์ของบุคคลทุกคนเข้าด้วยกันก็จะได้อุปสงค์รวมของตลาดในสินค้าชนิดนั้น อุปสงค์ของตลาดนี้จะแสดงให้เห็นปริมาณสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคทุกคนต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างกัน ภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังตัวอย่างในตารางที่ 2.2 สมมติว่าทั้งตลาดมีผู้ต้องการซื้อข้าวสารเพียง 2 คน คือ นาย ก. กับนาย ข. (ในความเป็นจริงแล้ว ไม่ว่าจะจะมีผู้บริโภครี่กี่คนก็ตาม เราสามารถใช้วิธีการเดียวกันนี้ในการหาอุปสงค์ของตลาดได้) โดยอุปสงค์ของนาย ก. แสดงไว้ในสมรรถที่ 2 และอุปสงค์ของนาย ข. แสดงไว้ในสมรรถที่ 3 ส่วนสมรรถที่ 4 เป็นอุปสงค์ของตลาดซึ่งเกิดจากการรวมอุปสงค์ของนาย ก. และนาย ข. เข้าด้วยกัน

รูปที่ 2.2 เส้นอุปสงค์ในข้าวสารของแต่ละบุคคลและของตลาด

และจากตัวเลขในตารางที่ 2.2 ถ้าเรานำมาเขียนเป็นกราฟก็จะได้เส้นอุปสงค์ของแต่ละบุคคล และเส้นอุปสงค์ของตลาดยังแสดงไว้ในรูปที่ 2.2 ซึ่งจากรูป D_1D_1 เป็นอุปสงค์ในข้าวสารของนาย ก. D_2D_2 เป็นเส้นอุปสงค์ในข้าวสารของนาย ข. และ D_3D_3 เป็นเส้นอุปสงค์ในข้าวสารของตลาด ซึ่งจะ

เห็นได้ว่าเส้นอุปสงค์ของตลาดก็ยังคงมีลักษณะเช่นเดียวกับเส้นอุปสงค์ของแต่ละบุคคลคือ ลาดจากซ้ายลงมาทางขวา ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินค้าที่ทุกคนในตลาดต้องการซื้อยังเปลี่ยนแปลงไปในทางตรงกันข้ามกับราคาสินค้าชนิดนั้นเช่นกัน

2.6 ตัวกำหนดอุปสงค์

ปริมาณเสนอซื้อจะเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากการที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้ามากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของผู้บริโภคนี้เราให้ชื่อว่า “ตัวกำหนดอุปสงค์ (The determinants of demand)” ซึ่งพอสรุปเฉพาะปัจจัยที่สำคัญได้ดังนี้

(1) ราคาสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (P_x) โดยทั่วไปเมื่อราคาสินค้า X สูงขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อสินค้า X ในปริมาณที่ลดลง แต่ถ้าราคาสินค้า X ลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้า X สูงขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อและปริมาณเสนอซื้อของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งกับราคาสินค้านั้นจะเป็นไปตามกฎของอุปสงค์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

(2) ราคาสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง (P_y) นอกจากราคาสินค้าชนิดที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะมีอิทธิพลในการกำหนดอุปสงค์แล้ว ราคาสินค้าอื่น ๆ ยังมีส่วนทำให้การตัดสินใจของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน ทั้งนี้อิทธิพลของราคาสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้องอาจแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ สินค้าที่ใช้ทดแทนกัน (Substitution goods) และสินค้าที่ใช้ประกอบกัน (Complementary goods) เพื่อความสะดวกสมมติให้พิจารณาความสัมพันธ์ของสินค้า 2 ชนิด คือ สินค้า X และสินค้า Y

- ถ้าเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกัน เมื่อราคาสินค้าชนิดหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปจะมีผลทำให้ปริมาณเสนอซื้อของสินค้าอีกชนิดหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน อธิบายได้ดังนี้ ถ้า X และ Y เป็นสินค้าที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ เมื่อราคาสินค้า Y (P_y) สูงขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อ (Q_y) ลดลง แต่จะหันมาซื้อ X (Q_x) มากขึ้นเพื่อนำมาใช้แทน Y ที่เสียไป ตรงกันข้ามถ้าราคาสินค้า Y ลดลง ผู้บริโภคจะซื้อ Y มากขึ้นและลดการซื้อ X ลง ปรากฏการณ์ดังกล่าวสามารถเขียนเป็นสัญลักษณ์ได้ดังนี้

$$\begin{array}{l} P_y \uparrow \Rightarrow Q_y \downarrow \Rightarrow Q_x \uparrow \\ P_y \downarrow \Rightarrow Q_y \uparrow \Rightarrow Q_x \downarrow \end{array}$$

ตัวอย่างของสินค้าประเภทนี้เช่น ไม้ขีดกับไฟแช็ค เนื้อวัวกับเนื้อไก่ ปากกากับดินสอ น้ำปลากับเกลือ เป็นต้น

- ถ้าเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกัน เมื่อราคาสินค้าชนิดหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปจะมีผลทำให้ปริมาณเสนอซื้อของสินค้าอีกชนิดหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางตรงกันข้าม อธิบายได้ดังนี้ ถ้า X และ Y เป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกัน เมื่อราคาสินค้า Y (P_Y) สูงขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อ Y (Q_Y) ลดลงและจะซื้อ X (Q_X) ซึ่งใช้ประกอบกับ Y ลดลงไปด้วย ตรงกันข้ามถ้าราคาสินค้า Y ลดลง ผู้บริโภคจะซื้อ Y มากขึ้นและซื้อ X ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับ Y มากขึ้นเช่นกัน ปรากฏการณ์ดังกล่าวสามารถเขียนเป็นสัญลักษณ์ได้ดังนี้

$$\begin{array}{l} P_Y \uparrow \Rightarrow Q_Y \downarrow \Rightarrow Q_X \downarrow \\ P_Y \downarrow \Rightarrow Q_Y \uparrow \Rightarrow Q_X \uparrow \end{array}$$

ตัวอย่างของสินค้าประเภทนี้ เช่น รถยนต์กับน้ำมัน ไม่ปึงปองกับลูกปึงปอง ปากกากับน้ำหมึก กล้องถ่ายรูปกับฟิล์ม เป็นต้น

(5) การคาดคะเนราคาสินค้าในอนาคต (P_{EX}) สินค้าใดก็ตามที่ผู้บริโภคคาดว่าจะมีราคาสูงขึ้น ปริมาณการเสนอซื้อในปัจจุบันจะมีมากเพราะพวกเขาจะต้องการกักตุนไว้ล่วงหน้าไว้ใช้ในอนาคต ตรงกันข้ามกับถ้าผู้บริโภคคาดว่าราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งมีแนวโน้มที่จะต่ำลงจะทำให้ปริมาณเสนอซื้อในปัจจุบันลดลง เพราะผู้บริโภคจะเลื่อนการซื้อออกไปรอจนกว่าราคาสินค้านั้นต่ำลงจนเป็นที่น่าพอใจ

(6) ประชากร (P_{OP}) การที่ประชากรเพิ่มขึ้นก็หมายถึงมีผู้บริโภคมากขึ้น และการที่มีผู้ต้องการซื้อสินค้ามากขึ้นจะทำให้อุปสงค์ในสินค้าโดยทั่วไปขยับสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อุปสงค์ในสินค้าจะมีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากรในทิศทางเดียวกัน

(7) ฤดูกาล (S_{EA}) อุปสงค์ในสินค้าหลายชนิดเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล เช่น อุปสงค์ในเสื้อกันหนาวจะมีมากในฤดูหนาว เช่นเดียวกับร่มในฤดูฝน เป็นต้น

(8) การโฆษณา (A_D) เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคต้องการซื้อสินค้าของคนมากขึ้น ผู้ผลิตส่วนใหญ่จึงใช้การโฆษณาเป็นสิ่งที่จูงใจด้วยวิธีต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา หรือ Internet ร่วมกับการส่งเสริมการขาย โดยลด แลก แจก แถม ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สินค้าใดก็ตามที่มีการโฆษณามากจะมีผลทำให้อุปสงค์ในสินค้านั้นเพิ่มขึ้น

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าปริมาณเสนอซื้อจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งเราสามารถนำความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์กับปัจจัยเหล่านั้นมาเขียนเป็นฟังก์ชันของอุปสงค์ (Demand function) ได้ดังนี้

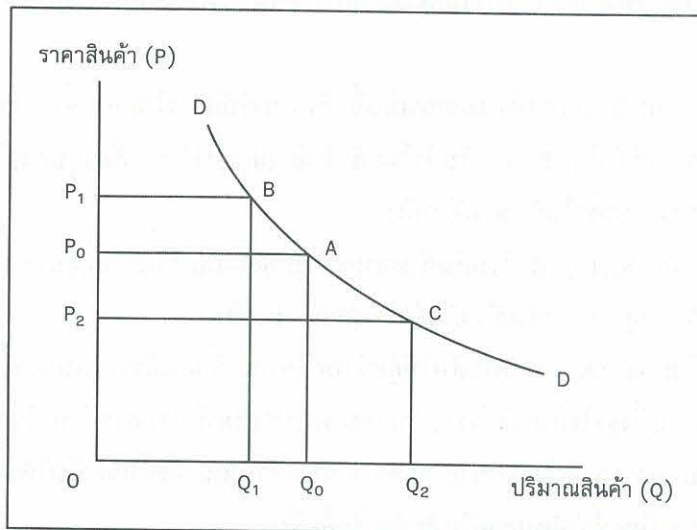
$$D_x = Q_x^d = f(P_x, I, T, P_y, P_{EX}, P_{Op}, S_{EA}, A_D)$$

เมื่อ	D_x	คือ อุปสงค์ในสินค้า X	Q_x^d	คือ ปริมาณเสนอซื้อของสินค้า
	P_x	คือ ราคาสินค้า X	I	คือ รายได้ที่เป็นตัวเงินของผู้บริโภค
	T	คือ รสนิยมของผู้บริโภค	P_y	คือ ราคาสินค้าอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ X
	P_{EX}	คือ การคาดคะเนราคาสินค้า	P_{Op}	คือ จำนวนประชากร
	S_{EA}	คือ ฤดูกาล	A_D	คือ การโฆษณา

2.7 การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์

อุปสงค์ในสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ใน 2 ลักษณะ คือ การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ (Change in quantity demanded) และการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์ (Change in demand) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากสาเหตุที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

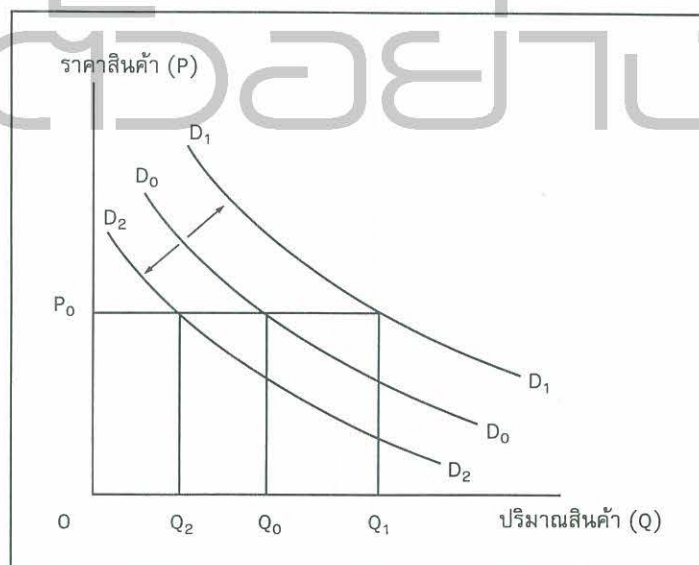
(1) การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ เป็นการเปลี่ยนแปลงปริมาณเสนอซื้อบนเส้นอุปสงค์เส้นใดเส้นหนึ่ง ดังแสดงไว้ในรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์

จากรูปที่ 2.3 เส้น DD เป็นเส้นอุปสงค์ในสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง สมมติว่าระดับราคาก่อนมีการเปลี่ยนแปลงคือ P_0 และ ณ ระดับราคานี้ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าจำนวน Q_0 หน่วย แต่เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้นเป็น P_1 ผู้บริโภคจะเลื่อนการบริโภคจากจุด A เดิมไปยังจุด B ซึ่งจะทำให้ปริมาณเสนอซื้อลดลงเป็น Q_1 หน่วย หรือถ้าราคาสินค้าลดลงเป็น P_2 ผู้บริโภคจะเลื่อนการบริโภคจากจุด A ไปยังจุด C ทำให้ปริมาณเสนอซื้อเพิ่มขึ้นเป็น Q_2 หน่วย ลักษณะการเลื่อนซื้อสินค้าไปมาบนเส้น DD นี้เป็นการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่เราสสมมติให้ตัวกำหนดอุปสงค์อื่น ๆ คงที่ ราคาสินค้าจะเป็นสิ่งเดียวที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์

(2) การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์ เป็นการเปลี่ยนแปลงปริมาณเสนอซื้อที่เกิดจากการที่เส้นอุปสงค์เคลื่อนที่ไปจากเดิม (Shift in the demand curve) การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์นี้เป็นผลมาจากตัวกำหนดอุปสงค์อื่น ๆ (ยกเว้นราคา) เปลี่ยนแปลงไป การเคลื่อนที่ของเส้นอุปสงค์เป็นไปได้ 2 แบบ ดังแสดงในรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์

แบบฝึกหัดท้ายบท

- อุปสงค์ (Demand) กับความต้องการซื้อต่างกันตรงที่
 - ระดับราคาสินค้า
 - ความสามารถในการซื้อ
 - การคาดคะเนในอนาคต
 - ถูกทุกข้อ
- ในการสร้าง “กฎของอุปสงค์” สิ่งที่เราสมมติให้คงที่ ได้แก่
 - ราคาสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - รสนิยมของผู้บริโภค
 - ระดับรายได้ของผู้บริโภค
 - สิ่งอื่นๆ นอกเหนือจากราคาสินค้าที่กำลังศึกษาอยู่
- ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งกับราคาสินค้าชนิดนั้น
 - จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อผู้บริโภครายได้สูงมาก ๆ
 - จะมีผลทำให้เส้นอุปสงค์ต่อราคาลาดจากซ้ายลงมาขวา
 - จะมีผลทำให้ตลาดเป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์
 - ถูกทั้งข้อ ข. และ ข้อ ค.
- การที่เส้นอุปสงค์ต่อราคามีความชันเป็นลบ เนื่องจาก
 - ผลทางด้านราคาและผลทางด้านการทดแทน
 - ผลทางด้านรายได้และผลทางด้านการทดแทน
 - ผลทางด้านราคาและผลทางด้านรายได้
 - ผลทางด้านความจำเป็นในการใช้และผลทางด้านราคา

5. เมื่อราคาสินค้า A สูงขึ้น ทำให้ผู้บริโภคซื้อสินค้า B น้อยลง แสดงว่า สินค้า A เป็น
- ก. สินค้าที่ใช้ประกอบกับสินค้า B
 - ข. สินค้าที่ใช้ทดแทนสินค้า B
 - ค. สินค้าด้อยคุณภาพ
 - ง. สินค้าฟุ่มเฟือยที่มีความยืดหยุ่นมาก
6. การเลื่อนไปทางขวามือบนเส้นอุปสงค์เส้นเดิม จะเกิดขึ้นเมื่อ
- ก. ราคาสินค้าที่ใช้ทดแทนกันสูงขึ้น
 - ข. ราคาสินค้าที่ใช้ประกอบกันลดลง
 - ค. ราคาสินค้าชนิดนั้นลดลง
 - ง. ราคาปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการผลิตสูงขึ้น
7. การคำนวณหาเส้นอุปสงค์ของตลาดทำได้โดยการ
- ก. รวมปริมาณเสนอซื้อของผู้บริโภคทุกคนในแต่ละระดับราคา
 - ข. รวมปริมาณเสนอซื้อของผู้บริโภคทุกคนเมื่อกำหนดให้ราคาคงที่
 - ค. รวมปริมาณเสนอซื้อที่เท่ากับปริมาณเสนอขายของผู้บริโภคทุกคน
 - ง. รวมอำนาจซื้อที่แท้จริงของผู้บริโภคทุกคน
8. อุปสงค์ในสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งของผู้บริโภคทั้งหมดในตลาดจะสูงขึ้น ถ้า
- ก. จำนวนผู้ขายทั้งหมดมีมากขึ้น
 - ข. จำนวนผู้ซื้อทั้งหมดมีมากขึ้น
 - ค. จำนวนอุปทานสินค้าในตลาดมีมากขึ้น
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. ไฟแช็คกับไม้ขีดเป็นสินค้าที่ใช้ทดแทนกัน เมื่อราคาไฟแช็คแพงขึ้นจะมีผลทำให้อุปสงค์ในไม้ขีด
- ก. ไม่เปลี่ยนแปลง
 - ข. ลดลง
 - ค. เพิ่มขึ้น
 - ง. เลื่อนไปทางซ้าย

10. การที่ราคาน้ำมันเคลื่อนไหวขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ถ้าผู้บริโภคเชื่อว่าราคาน้ำมันในวันพรุ่งนี้จะแพงขึ้น ผลที่ตามมาคือเส้นอุปสงค์ในน้ำมันของเขาในวันนี้
- ก. จะขนานและเลื่อนไปทางซ้ายของเส้นเดิม
 - ข. จะมีค่าความชันสูงขึ้นกว่าเดิม
 - ค. จะมีค่าความชันเท่ากับศูนย์
 - ง. จะเลื่อนไปทางขวาของเส้นเดิม

เฉลยแบบฝึกหัด

1. (ข)	2. (ง)	3. (ข)
4. (ข)	5. (ก)	6. (ค)
7. (ก)	8. (ข)	9. (ค)
10. (ง)		

ตัวอย่าง

อุปทาน

3.1 ความหมายของอุปทาน

อุปทาน (Supply) หมายถึง ปริมาณสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้ผลิตต้องการขาย ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้าหรือบริการนั้น ภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.2 กฎของอุปทาน

ผู้ผลิตจะต้องตัดสินใจขายสินค้าชนิดใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับราคาสินค้านั้นเป็นหลัก โดยทั่วไปอุปทานของสินค้าจะเป็นไปตามกฎของอุปทานที่ว่า “เมื่อสมมติให้ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปทานคงที่แล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินค้าที่ผู้ผลิตต้องการขายกับราคาสินค้านั้น ย่อมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเสมอ” นั่นคือ ปริมาณสินค้าที่ผู้ผลิตต้องการขายในขณะใดขณะหนึ่งจะเพิ่มขึ้นถ้าราคาสินค้านั้นแพงขึ้น และตรงกันข้ามปริมาณสินค้าที่ผู้ผลิตต้องการขายจะลดลง ถ้าราคาสินค้านั้นถูกลง

3.3 ตารางอุปทาน

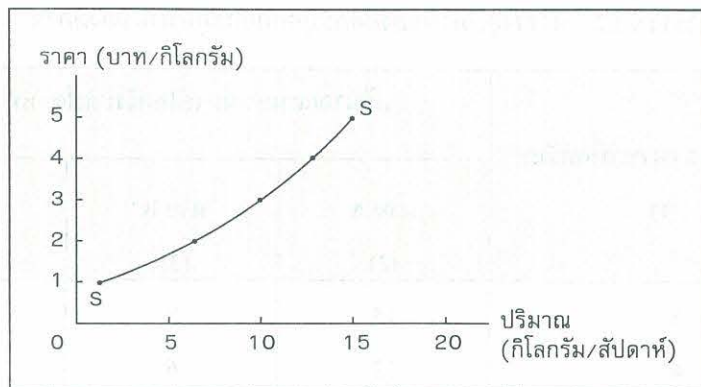
การที่จะพบว่าผู้ผลิตหรือผู้ขายแต่ละคนใช้ราคาสินค้าเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจว่าจะขายสินค้ามากน้อยเพียงใด อาจทำได้โดยการกำหนดราคาสินค้าระดับต่าง ๆ กันขึ้น และทำการสอบถามผู้ขายแต่ละรายว่า เขาต้องการขายสินค้าในปริมาณเท่าใดในแต่ละระดับราคา แล้วนำตัวเลขความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินค้าที่ผู้ผลิตต้องการขายซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ปริมาณเสนอขาย (Quantity supplied)” มาสร้างเป็นตารางขึ้น ตารางที่ได้นี้เราเรียกว่า “ตารางอุปทาน” ดังตัวอย่างอุปทานในข่าวสารของนาย A ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 3.1

จากตารางที่ 3.1 จะเห็นได้ว่าในขณะที่ราคาข่าวสารเป็น 5 บาทต่อกิโลกรัม นาย A จะต้องการขายถึง 15 กิโลกรัมต่อสัปดาห์ แต่เมื่อราคาสินค้าเริ่มถูกลง เขาจะลดปริมาณเสนอขายของเขาลงไปด้วย เช่น ราคาลดลงเหลือ 4 บาทต่อกิโลกรัม เขาต้องการขายเพียง 13 กิโลกรัม และทราบเท่าที่ราคาข่าวสาร

ในตลาดยังลดต่ำลง ปริมาณเสนอขายของนาย A จะลดลงไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเมื่อราคาข้าวสารลดลงมาเหลือ 1 บาทต่อกิโลกรัม นาย A จะต้องการขายเพียง 1 กิโลกรัมต่อสัปดาห์

ตารางที่ 3.1 ตารางอุปทานในข้าวสารของนาย A

ราคาข้าวสาร (บาท/กิโลกรัม)	ปริมาณเสนอขาย (กิโลกรัม/สัปดาห์)
5	15
4	13
3	10
2	6
1	1

รูปที่ 3.1 เส้นอุปทานในข้าวสารของนาย A